

ХРИСТІЯНСЬКИЙ ВІСНИК

ОРГАН УКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ КАНАДИ

РІК XL

JANUARY-FEBRUARY, 1981

СІЧЕНЬ-ЛЮТИЙ, 1981

ЧИСЛО 1-2

З'ЇЗД ПРОПОВІДНИКІВ І РОБІТНИКІВ

Українського Євангельсько-Баптистського Об'єднання Західної Канади

Провід УЄвБОЗК вирішив скликати З'їзд для проповідників і робітників Західної Канади, які служать Словом Божим, разом з їхніми дружинами у відпочинковому місці на Флориді, ЗСА.

Також ухвалили запросити на цей З'їзд проповідників і робітників з їхніми дружинами з інших українських баптистських Об'єднань, а також і бизнесменів та рядових членів, які зацікавлені духовною працею Західної Канади.

Мета З'їзду: Духовна праця, збудування й християнська спільність.

Час З'їзду: Від 10 до 24 травня 1981 р.

Кошти: Регістрація — 10 дол. від особи. Для проповідників з їхніми дружинами мотель — безплатно.

Транспорт: Про подорож на З'їзд кожен мусить подбати сам за себе.

Сесії З'їзду: Сесії З'їзду відбуватимуться від 11 до 16 травня. Останній же тиждень, від 17 до 24 травня, буде вільний час для вакацій.

Теми сесій: Сесії відбуватимуться на різні теми, які викладатимуть багатьох викладачів.

Програма і теми, які будуть викладатися, будуть розіслані всім тим, хто зробить замовлення на цей З'їзд. (Проповідникам і робітникам своєчасно розіслано Запрошення й Анкети для замовлення місця на З'їзді, а також брошуру про мотель).

Число кімнат обмежене. Котрі перші зареєструються то вони будуть мати заповнені безкоштовні кімнати.

Від імені Проводу УЄвБОЗК, Ващі у Христі брати:
Олександр П'ятоха, голова; Іларіон Тарасюк, секретар

29-ТА КОНФЕРЕНЦІЯ

Українського Євангельсько-Баптистського Об'єднання Східної Канади

Дорогі у Христі Ісусі Брати та Сестри!

З приємністю повідомляється Вас, що наша 29-та Конференція в 1981 році відбудеться ось в такому порядку:

Час Конференції: В днях від 29-го до 31-го травня 1981 року.

Місце: В Українській Євангельсько-Баптистській Церкві в Торонті.

Адреса Церкви: 148 Tecumseth Street
Toronto, Ont., M6J 2H6
Phone: (416) 368-3744

Тема Конференції: „Пильуйте з повною витривалістю” (Еф. 6:18).

Головні Промовці: Брати Проповідники Церков Східного Об'єднання, а також Гості Проповідники інших церков та Об'єднань, котрих дуже радо вітатимемо.

Адреса Пастора Церкви: У справах Конференції звертатись до Пастора: Василь Давидюк, Пастор Церкви.
Телефон: (416) 241-6379

Як відомо, що на багатолюдних Конференціях завжди можна більше отримати рясне благословення від Господа Бога, слухаючи Слово Боже та маючи духовну спільність одні з одними. Тому моліться і за цю 29-ту Конференцію, старайтесь прибути до Торонта, щоб поклонитися нашому Господеві в душі та правді, а також прославити Господа Бога за Його любов до кожного з нас.

До радісної зустрічі на Конференції в Торонті!
Від імені Проводу УЄвБО Схід. Канади,
Степан Тимців, секретар

73-ТА КОНФЕРЕНЦІЯ

Українського Євангельсько-Баптистського Об'єднання Західної Канади

Улюблені в Господі Брати і Сестри!

З почуттям глибокої подяки Богові, повідомляємо Вас, що 73-тя Конференція нашого Західного Братства відбудеться в Едмонтоні.

Час Конференції: Від 3-го до 5-го липня 1981 року.

Місце: В Першій Українській Євангельсько-Баптистській Церкві в Едмонтоні.

Адреса Церкви: First Ukrainian Evangelical Baptist Church
of Edmonton 12317 — 82 Street
Edmonton Alberta Phone: 474-4830

Тема Конференції: Євангелія — сила Бога на спасіння кожному. „Ідіть по цілому світові, та всьому створінню Євангелію проповідуйте” (Мр. 16:15, Рим. 1:16).

Головний Промовець: Пастор Д. Жила з Флориди, ЗСА.

У справах Конференції звертатись до брата О. П'ятохи, пресвітера місцевої Церкви:

Rev. A.N. Platocha 6311 — 132A Ave.
Edmonton, Alberta T5A 0J9 Phone: (403) 476-4834

Дорогі Брати й Сестри, Ви дуже добре пам'ятаєте й досі оті великі благословення, які Господь нам був послав на нашу минулу Конференцію в Гаесі. Після наших молитов, як багато ми радості й духовного піднесення дізнали на Богослуженнях та християнській спільності. Будемо ж і тепер ревно молитися й просити Всевишнього, щоб Він рясно поблагословив і нашу 73-тю Конференцію, яка відбудеться в 1981 році, з ласки Божої, в Едмонтоні.

Моліться за Конференцію, плянуйте й укладайте свої вакації отак, щоб таки бути на Конференції в Едмонтоні.

До радісної зустрічі на Конференції!
Від імені Комітету УЄвБКЗК,
Олександр П'ятоха, голова Іларіон Тарасюк, секретар

Християнський Вісник

THE CHRISTIAN HERALD

Published by the Ukrainian Evangelical Baptist Convention of Canada

Річна передплата — \$5.00

Subscription — \$5.00 per annum

Адреса Редакції: "Christian Herald", 787 Toronto St., Winnipeg, Man., Canada R3E 1Z7

I. Тарасюк — редактор

Й. Іваськів, П. Улянюк, С. Тимців, I. Сук — члени Редакційної Колегії

Printed in Canada by the Popular Printers, 787 Toronto Street, Winnipeg, Man., R3E 1Z7

Рік XL

Січень-Лютий 1981

Число 1-2

„ПРИГОТУЙСЯ ДО ЗУСТРІЧІ БОГА СВОГО!“

Д-р Р.Г. Лі

(Закінчення)

Як ми можемо бути готові

Не через ходіння до церкви. Не через переказування довгих молитов. Не через бажання бути добрими. Не через знання всіх питань і відповідей на них в катехизму. Не через читання молитовників. Не через те що були охрищені. Не через те що приймаєм причастя. Не через те що ми маємо лист добрих вчинків на свій кредит. Не через те що ми є прихильником цілковитої тверезости.

1. Через недбалість ніхто не може бути готовим зустрічати Бога.

Тут перед нами ми маємо питання на яке ні один філософ не є в спроможі дати відповіді. Тут є питання на яке чоловік тисячу разів мудріший понад Соломонову мудрість, не може дати відповіді. На це питання ніякий вчений не може дати відповідь. Тут є питання на яке ніякий письменник, що записує золотим пером свої мрії та думки словами, не може відповісти. На це питання ніякий оратор не є в спроможі дати відповіді. Тут є питання на яке ніякий історик, знайомий зі всіма питаннями та відповідями минулих віків не може дати відповіді. На це питання всі святі ангели, що пробувають в небі, і мають спільні наради, не можуть дати відповіді. І відповіді на це питання немає всі теологи по всій землі не

можуть дати відповіді. На це питання й Ісус-Син Божий не може дати відповіді. Це є питання на яке і Бог не може дати відповіді. І це питання є: „Як ми втечемо, коли ми не дбали про таке велике спасіння?“ (Євр. 2:3).

Недбалість — є така фатальна, як призи́рство чи зневага. Подумаємо, що тільки недбалість про пересторогу, післала Титаніка на дно моря.

Для людини, яка не дбає про спасіння своєї душі, немає можливости ніякого рятунку і визволення від свого гріха, — і немає причини виправдання себе перед Богом, яку Він міг би прийняти. Все буде свідчити проти тієї людини.

Води фонтанів будуть дзюрчати й казати: „Ми говорили йому про живий струмок, де він міг мати можливість обмити всі свої гріхи, але він не бажав прийти. А тепер тобі рятунку немає!“

Сонце й місяць тоді скажуть: „Ми говорили йому про світло світа, яке зійшло з висоти; але він закривав свої очі від того світла і не бажав до Нього прийти. А тепер тобі рятунку немає!“ Зорі тоді скажуть: „Ми показували йому дорогу на його одинокую надію — на Ісуса з Вифлеєму, але він не бажав дивитись на Нього і бути спасеним. А тепер тобі рятунку немає!“

Свята Біблія, Слово Боже, буде говорити: „Я

закликала його через тисячі запрошень, і перестерігала його через тисячі тривожних сигналів, але він не звертав уваги на те; він не бажав слухати. А тепер тобі рятунку немає!”

Дерево на Голгофі скаже: „На моїй кривавій галузці я вродила плід, щоб ним він міг годувати його голодну душу, але він не бажав зірвати його. А тепер тобі немає рятунку!”

Анголи Божі тоді скажуть: „Ми літали до нього виконуючи доручення Божого милосердя, і захочували його прийняти життя, але він нас відганяв в нашому служінні. А тепер тобі рятунку немає!”

Престол Божого суду тоді скаже: „Я маю тільки два вирокі суду, щоб дати заплату для слухняних Богові, і для тих які Його відкинули і не прийняли. А тепер тобі рятунку немає!”

Ісус тоді скаже: „Я кликав його багато років, але він не звертав уваги на Мій заклик і на Мої тяжкі муки і рани; він зневажав Мої сльози, і потоптав Мою кров. А тепер тобі рятунку немає!”

Тоді промовить Бог і дасть відповідь водам, і сонцю, і зорям, і Біблії, і кривавому дереву, і анголам, і судному престолові, голосом, який залунає і рознесеться поміж вишинами, і глибинами, і довжинами і ширинами Його всесвіту, кажучи: „А тепер тобі рятунку немає!”

2. Не через відкладання

Фараон, коли жадлива кара нищила його край, просив Мойсея щоб він моливсь за нього, „На завтра” (Вихід 8:6).

Також так само було з Феліксом, коли він покликав Ап. Павла, і чув від нього про праведність, про здержливість, та про майбутній суд, то Фелікса страх обгорнув, але він сказав: „Тепер іди собі, відповідного ж часу покличу тебе”. І так воно стається з тисячами людей в наші дні.

„Сьогодні, коли голос Його ви почуєте, не робіть затверділими ваших сердець”. „Ось тепер час приємний, ось тепер день спасіння!” „Не вихвалюйся завтрашнім днем, бо не знаєш, що день той породить”.

Завтра — є корабель в якому багатьох тих, які відчалили від пристані, потерплять корабельну катастрофу. Завтра — є лямпою без оливи, яка залишить багатьох в темряві. Завтра — є гільйотина, яка відрубає надію від неба. Завтра — є ключ, який замкне багатьох в підземнім відчаю. Завтра — є дорога, яка часто запроваджує людей в хату нікуди. Дух завтрашнього дня стався руїною.

3. Не через виховання й освіти

Людина може знати все що можна знати про скелі і в той самий час не знати Скелі Віків. Людина може знати все що можна знати про зорі і не бачити світла Ясної і Ранньої Зорі.

Людина може знати все про дерево, що можна знати, і нехтувати в своєму серці Того, хто „поніс

наші гріхи на Його власному тілі на дерево”.

Людина може знати все про птахів і відмовитись від сховку, який вона може знайти під крильми Всемогутнього Бога.

Яке безглуздя, коли в нагромадженні знання ми нічого не навчимося про Ісуса — і не є сповнені знанням пізнання Його волі, не наповнені всякою мудрістю й духовним розумінням, щоб ми могли ходити достойно Господа, Йому догоджати і бути плодотворними в кожній добрій праці, і зростати в пізнанні Бога, зміцнюючись усякою силою за могутністю слова Його.

Яку ми маєм користь, коли навчаючись, ми не знаходимо Бога в Його найбільшим славним проявленні? Коли, в кінці нашої мікроскопічної подорожі, ми не можемо побачити Його безмежної турботи, піклування та догляду? Коли, в нашій навчанні математично-наукових дослідів, ми не навчилися Його незмінних законів? Коли, в галузі ботаніки і царстві музики, ми не побачим проблиску Його необмежно-невянучої краси? Коли в нашому нагромаджуванні знання, ми втратили духовне значення академічної освіти і не збагатили колекції досвіду в Ісусі?

Всі наукові ступені та академічні гонорари всіх університетів не зможуть ніколи нікому відчинити брам Неба. І всі наукові ступені на землі не зможуть запевнити вас про можливість виходу з пекла, чи зробити пекольний огонь в меншій мірі палючим.

Ви можете відкидати „старомодне” поняття про пекельний огонь. Але не я. Біблія в багатьох місцях говорить про те, що терпіння та страждання в пеклі є подібні як в огні. І коли вони є подібні як огонь, то вони є і страшні як огонь, то вони можуть бути як і огонь.

Яку мудрість там покажуть ті, що вони будуть ходити вздовж і впоперек палаючого пекла, і будуть розповідати що в школі вони були вибрані виголосити прощальну промову в своїй класі, або що вони мали всі ступені знання від усіх університетів?

4. Не через скептицизм

Земельні простори скептицизму пустиня, якої пісок є червоно-горяче вугілля, замітаюче задушливим димом і з'їдаюче нещасних бідолах.

5. Не виправдання через само-праведність.

„І стали всі ми, як нечистий, а вся праведність наша — немов поплямована місячним одіж”. — Ісаї 64:6.

„Покоління, що чисте в очах своїх, та від бруду свого не обмите”. — Пр. Сол. 30:12.

„Так і ви, — назовні здаєтеся людям за праведних, а в середині повні лицемірства та беззаконня!” — Мат. 23:28.

6. Не через виконування добрих діл

„Він нас спас не з діл праведности, що ми їх

учинили були, а з Своєї милости через купіль відродження й обновлення Духом Святим. Якого Він щедро вилив на нас через Христа Ісуса, Спасителя нашого, щоб ми виправдались Його благодаттю, і стали спадкоємцями за надією на вічне життя". — Тита 3:5-7.

7. Не через відмовляння

Відмовлятися від приготування до зустрічі Бога, людина позбавляє себе привілею слухати вічного співу хору викуплених, святих; позбавляє від зустрічі із своїми любими, які відійшли раніше; позбавляє себе від невимовно-радісної присутності Царя царів; позбавляє себе осяяного Неба, де „найбідніша людина цього світу буде багатшою за мільонера, а найнижча — як цар, де найтихші слова бринять урочистим співом, а довжина життя — блаженна вічність”.

8. Не через вироблення благородного характеру.

Людина, яка говорить що вона приготується до зустрічі з Богом через вироблення доброго характеру, робить фальшиву підробку характеру оцінюючи його більше як він вартує. Я ніколи не проповідую про спасіння яке не буде доброго характеру.

9. Не через популярну дорогу моральності.

„Ви можете поспробувати побудувати дах на павутині павука чи перепливсти океан в кошику, чи пробувати досягнути Неба в своєму бідному самонародженні, самовихованні, самозосередженні моралі”. Апостол Павло так сказав: „Але те, що для мене було за надбання, те ради Христа я за втрату вважав. Тож усе я вважаю за втрату ради переважного пізнання Христа Ісуса, мого Господа, що я ради Нього відмовився всього, і вважаю все за сміття, щоб придбати Христа, щоб знайтися в Нім не з власною праведністю, яка від Закону, але з тією, що з віри в Христа, праведністю від Бога по вірі”. — Фил. 3:7-9.

10. Не через відкинення Божої умови.

Вся Божа вимога для людського спасіння не вимагає нічого від людства, для його приготування для зустрічі з Богом, якщо Його умова людьми буде прийнята. Та умова є великий Божий дар. Великий дар, але він не може бути для людей дар, коли він людьми вповні не буде прийнятий. Прощення, не може бути прощенням, коли Він людьми вповні не буде прийнятий. Прощення не може бути прощенням, коли його людина відкидає і не приймає.

В 1830 році, Джордж Вилсон, в Пенсільванії, був засуджений Американським судом в Філяделфії на повішення за грабунок державної пошти і убивство. А. Джексон, бувший Президент Сполучених Штатів Америки, простив і помилював його, але Вилсон відмовився помилювання і твердив, що воно не може бути помилювання, якщо він не

прийме його. То був пункт в законі, який перед тим ніколи не був піднятий в Сполучених Штатах Америки. Генеральний прокурор сказав, що закон був безмовний на той пункт. Президент був наполегливо спонукуваний негайно скликати Верховний суд, щоб вирішити ту справу негайно, так як шериф мусів знати що він з Вилсоном має робити.

Головний суддя Джан Маршал, один з найбільш талановитих адвокатів, подав наступне рішення: „Помилування є папір, вартість якого залежить від його прийняття особою втягнуеною до переступу закону. Це є тяжко уявити собі, щоб хтось, що є під судовим вироком смерті, міг відмовитись прийняти помилювання, але коли воно не приймається, тоді воно і не прощається. Джордж Вилсон мусить бути повішений”. І він був повішений.

Хто був відповідальний за його смерть? Ніхто, але той чоловік сам. Закон сказав, що той чоловік мусить умерти. Президент став поміж ним і законом, але той чоловік відмовився помилювання.

Безпосередньо, Верховий суд Сполучених Штатів вирішив, що істина викуплення Христа, робляча умову для спасіння всього людства є корисна тільки тоді і для тих, які приймають Його, як свого особистого Спасителя. Справедливість Божа є однакова для всіх людей в Його пропонуванні, але користатися нею будуть тільки ті, які вірують в неї і приймають її.

„А тепер, окремо від Закону, правда Божа з'явилась, що свідчить про неї Закон і Пророки. А Божа правда через віру в Ісуса Христа в усіх і нас всіх, хто вірує, бо різниці немає” — Рим. 21-22.

Як можемо ми приготуватися?

Через покаяння в своїх гріхах і віру в Ісуса Христа.

Через вірування.

„А всім тим, що Його прийняли, дало міць дітьми Божими стати, тим, що вірять у ймення Його”. — Ів. 1:12.

„Хто вірує в Нього, не буде осуджений; хто ж не вірує, — той вже осуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого”. — Ів. 3:18.

„Хто вірує в Сина, той має вічне життя: а хто в Сина не вірує, той життя не побачить — а гнів Божий на нім пробує”. — Ів. 3:36.

Одна остання, і перша, непохитно тверда заповідь Божа для кожного грішника є — віруй! Це зовсім не означає лиш те, щоб вірити що Ісус жив на землі, а тепер живе на Небі, що Він прийшов від Бога, і що Він був найбільшою Істотою в цім світі. В це все ви можете вірити, але при тому не дійсно вірити в Христа. Правдиве вірування є цілковите, абсолютне довір'я, повне, цілковите довір'я всього свого життя для Христа, для Його милосердного прощення, і для Його проводу і керівництва, через верховну дію віри. Ваша душа мусить сказати Христові: „Раз і на завше, в цім житті і на вічність, в час

смутку і горя, в час життя і в час смерті, через дні і ночі, на завжди і на віки я буду вірний Тобі". Занедбаннн зробити це є смертельна кара, яка буде продовжуватись цілу вічність в пекельнім огні.

Приймаючи Христа в ваше серце як свого особистого Спасителя, щоб Він управляв ним, і панував там, і через віддання вашого цілого серця і вашого життя для Нього, чи ви робите тим приготвлення до зустрічі Бога. Чи ви приготвляєтесь до приходу Людського Сина — в таку годину в яку ви не думаєте?

Коли скажете „так” — означає життя; скажете „ні” — означає смерть. Скажете „так” — означає радість; скажете „ні” — означає смуток, горе. Скажете „так” — означає небо; скажете „ні” — означає пекло. Скажете „так” — означає слава; скажете „ні” — означає вічна темрява. Отож, коли ви ще не спасенні, публічно визнайте свої гріхи.

Коли ми мусимо приготуватися зустрічати Бога?

Ми маємо на це тільки одну відповідь — **тепер**. „Ось тепер час прийнятний, ось тепер день спасіння!” Всі члени в вашому тілі, всі речі в природі, всі речі в Біблії, всі заклики Святого Духа, всі невідомости нашого життя, всі упевнення і жах смерті, всі обітницї Христа про Його другий прихід показують на важливість слова **тепер** „Приготуйся зустрічати Бога”. Зробіть це **тепер**. Пекло є вічна незмінна доля — коли ви не готові зустрінути Бога.

Шукайте Господа, доки можна знайти Його, кличте Його, як Він близько, і вирішіть питання вашого спасіння раз і на завжди. А коли ні, то може прийти час, якого ви цілком не сподіваєтесь, коли ангол смерті прийде до ваших дверей, і підійме свою руку до неба, та поклянеться Живучим по вічні віки, що ви вже більше не будете мати часу (Об. 10:6). Тоді всі ваші можливості спасіння вашої душі відійдуть від вас назавжди.

Можливо ви маєте багато питань на які ви не маєте відповіді тепер. Але тут є одне питання яке ви можете вирішити — незалежне від чоловіка, незалежне від жінки, незалежне від ангола, незалежне від диявола. А воно є: Чи ви бажаєте бути Божим чоловіком, Божою жінкою, відтепер і назавжди? Зробіть союз з вічністю **тепер**. Прийміть Христа з усіма вашими сумнівами і з усіма вашими гріхами — **тепер**. Прийміть Христа, і Він простить ваші гріхи — **тепер**. Тут, у цей самий момент, Він чекає і запрошує вас.

Після смерті всі можливості спасіння людської душі кінчаються. В могилі нема місця на молитву чи покаяння. Ті, які не подбали про це в цьому житті, втратили цю можливість навіки. Я не хочу щоб ви боялись смерті; а бажаю щоб ви приготувались до неї. „Приготуйтеся до зустрічі вашого Бога”... „Тому будьте готові й ви, — бо прийде Син Людський тієї години, коли ви не думаєте” (Мт. 24:44).

Переклав М. Лисак

ВТІЛЕННЯ

(Закінчення)

Одначе, тут ми мусимо зробити інший, ніж це роблять деякі, вжиток цитат ап. Павла, які ми вже наводили. У Фил. 2:7 ми читаємо що Христос „умалив Самого Себе”. Чи це разом із 2 Кор. 8:9, що Ісус „збіднів ради вас” не подає нам більше світла на природу самого втілення? Чи означає це що певне зменшення божественности Сина сталося, коли Він став чоловіком?

В теології це називається теорією кеносис. Кеносис є грецьке слово що означає „опорожнювання”. В цій теорії є ідея що, щоб стати повністю чоловіком Син Божий мусів зректися деяких Своїх божественних якостей, інакше Він не міг зазнати обмежености в просторі, часі, знанні й свідомості, які є необхідні для правдивого людського життя. Ця теорія була висловлена різними способами. Деякі твердили, що Син Божий відклав Свої метафізичні якості, як наприклад: Всесильність, Всюдиприсутність, Всезнання, а лишив Собі моральні якості, як справедливість, святість, правдивість і любов. Інші ж твердять, що коли Він став чоловіком, Він відкинув усі Свої божественні прикмети й сили і навіть також Свою божественну свідомість, але в ході Свого земного життя, Він придбав ту свідомість.

Але кеносис теорія не може встояти. Бо ця теорія являється не чим іншим як спекуляцією і біблійні цитати, які вживаються для угрунтування теорії не підтримують її. Коли ап. Павло говорить про Сина Божого, що Він „умалив Самого Себе” і „збіднів ради вас”, він мав на увазі, як це показують цитати відложення на бік не божественної сили й якості, але відложення на бік божественної слави й гідности („славою, яку в Тебе Я мав, поки світ не постав”), як це молився Христос (Ів. 17:5). Євангелія не дає підтримки жодній ідеї про те, що Син Божий відклав будьякі Свої божественні якості.

Теорія кеносис також викликає багато проблем сама для себе. Як можемо ми сказати, що людина Ісус Христос був повністю Богом, якщо Йому бракувало деяких божественних якостей? Як можемо ми тоді твердити, що Він повністю виявив нам Отця, якщо деякі Отцеві прикмети й сили не були в Ньому? Більше цього, якщо, як ця

теорія припускає, що правдива людяність на землі не могла бути сумісна із повною божественністю, тоді це мусить бути так і в небі. Із цього виходить що „чоловік у славі” втратив навіки деякі Свої божественні сили. Одначе, Новий Заповіт показує нам цілком ясно, що так не є, бо він твердить, що воскреслий Христос є Всесильний, Всюдиприсутній і Всезнаючий (Мт. 28:18, 20; Ів. 21:17; Еф. 4:10).

На підставі цих претензій можливий один тільки вихід із цих двох можливостей. Або ми приймаємо і приписуємо повну божественну владу Ісусові у всьому що Він учив, включно із Його твердженням про надхненність і владу, або ми відкидаємо їх і ставимо під знак запитання усе що Він учив. Якщо на правду Ісус обмежив Себе у всіх якостях, відмовившись від Свого божественного знання, тоді це доказує нам, що Він помилявся на кожному пункту і навіть тоді, коли Він претендував на те, що вся Його наука була від Бога. Тоді Він ошукав Себе й нас. Одначе, коли ми приймаємо божественну авторитетність Ісуса як вчителя, на що Він мав претенсії, тоді ми мусимо відкинути теорію кеносис.

Фактично, сама Євангелія у своєму описові подає доказ проти теорії кеносис. Це є правдиво, що Ісусове знання про людські й небесні речі були часами обмежені. Деколи він звертався за інформаціями: „Хто торкнувся Моєї одежі?” „Скільки хлібів ви маєте?” (Мк. 5:30, 6:38). Він заявив також що ані Він ані анголи не знають про призначений день Його повернення (Мк. 13:32). Але іншими часами Він виявляв надприродне знання. Він знав темне минуле самарійської жінки (Ів. 4:17). Він знав, що коли піде Петро ловити рибу то перша риба, яку він уловить, матиме гроші у своєму роті (Мт. 17:27). Він знав не будши повідомленим, що Лазар умер (Ів. 11:11-13). Подібно цьому, Він час від часу виявляв надприродну силу в чудах зцілення, нагодування й воскресіння мертвих. Євангелія представляє нам Ісуса не таким щоб Він цілковито був позбавлений Свого божественного знання й сили, але що Він користувався знанням і силою, коли була потреба, хоч Він переважно був задоволений без уживання Свого божественного знання чи сили. Іншими словами, Євангелія не дає нам вражіння що божественність Ісуса була зменшена, але що Ісус стримувався користуватися своїми божественними якостями.

Як можемо ми пояснити це стримування? Безперечно, ми можемо це зробити на підставі тієї правди, яку ап. Іван так широко висвітлює — повне й цілковите підкорення Сина Отцівській волі. Частина виявленої таємниці про Тройцю є та, що три Особи стоять у постійному відношенні одна до одної. Син виявляється в Євангелії не як незалежна Особа, але як залежна, яка думає й діє лише й повністю в згоді із Отцівською волею. „Син нічого робити не може Сам від Себе” (Ів. 5:19, 30). „Бо Я з неба зійшов не на те, щоб волю чинити

Свою, але волю Того, Хто послав Мене” (Ів. 6:38). „Сам Я від Себе нічого не дію... бо Я завжди чиню, що Йому до вподоби” (Ів. 8:28, 29). Отже, друга Особа Тройці має в Своїй природі визнати авторитетність і підкоритися волі Першої Особи. Через це Він проголошує Себе Сином, а Першу Особу Своім Отцем. Хоч рівний із Отцем у вічності, силі й славі, одначе Йому є природньо бути Сином й знаходити всю Свою радість у виконанні волі Свого Отця. Так само є природньо для Першої Особи Тройці плянувати й починати працю Тройці, а для Третьої Особи Тройці є природньо сходити від Отця й Сина і виконувати Іхню волю. Таким чином послух Богочоловіка Своєму Отцеві, коли Він перебував на землі, не є новим відношенням спричиненим втіленням, але є продовженням в часі вічного небесного відношення між Сином і Отцем. Як на небі так і на землі Син є залежний від волі Отця.

Якщо так є тоді все є пояснено. Богочоловік не знав незалежно так само, як Він не діяв незалежно. Так само, як Він не зробив всього, що міг зробити, тому що на деякі речі не було Отцівської волі (Мт. 26:53), тому Він свідомо не знав усього що він міг знати. Його знання так, як і Його інша активність була обмежена волею Його Отця. Тому причина незнання дати Його повороту, наприклад, була не тому, що Він не мав сили знати про всі справи під час Свого втілення, але тому що Отець не бажав, щоб Він мав це знання будучи на землі. Іван Кальвін, звичайно, мав рацію у своїх зауваженнях про Марка 13:32, кажучи: „Аж до того часу поки Ісус не довершив повністю Свою посередничу роль, та інформація не була Йому дана, яку він отримав після Свого воскресіння”. Таким чином обмеженість Ісусового знання пояснюється не втіленням, але відношенням Отцівської волі для Сина під час Його побуту в тілі на землі.

Різдвяний дух

Тепер ми бачимо що означає для Сина Божого умалити Себе й стати бідним. Це означало відложення слави, добровільне обмеження сили, сприймання труднощів, ізолювання, погане поводження з Ним, злобне наставлення до Нього і непорозуміння. І остаточно це означало смерть, яка мала таку духовну агонію, більшу ніж фізичну, при думці про муки й страждання (Лк. 12:50, гефсиманське оповідання). Це означало любов, яка не мала меж до грішних людей які „через Його убожество стали багатими”. Різдвяна вістка дає надію зруйнованому людству — надію прощення, надію примирення з Богом, надію слави. Через Отцівську волю Ісус Христос став бідним, народився в стайні, щоб 30 років пізніше Він міг висіти на хресті. Це є найкраща вістка, яку колинебудь чув світ.

Ми часто легковажно говоримо про „Різдвяний настрій” й рідко, коли підносимося вище сен-

тиментальної веселости. Але те, що ми сказали, робить для нас ясным, що та фраза має мати величезне значення. Це повинно викликати у нас заохоту, щоб придбати Його темперамент, Який першого Різдва став бідним заради нас.

Сором і ганьба нам сьогодні, що так багато християн ідуть через цей світ у душі священників і левитів із притч Ісуса, бачачи людську нужду кругом нас, але після побожного бажання й можливо молитви, щоб Бог задовільнив їхні потреби, ми відвертаємо свої очі і проходимо іншою стороною. Дух Різдва не є таким. Дух Різдва не є такою тих християн, яких амбіція в життю є побудувати гарний середньої кляси християнський дім, чи придбати гарних середньої кляси християнських друзів і які залишають нижчої кляси християнське чи нехристиянське суспільство саме на себе.

Християнський дух не блистить у християнського зарозумільця. Бо християнський дух є дух тих, які подібно своєму Господеві, провадять все своє життя на принципі роблення себе бідними — витрачати й бути витраченими — щоб збагатити своїх співгромадян, віддаючи час, турбуванням і доглядом за іншими роблячи добро іншим, і не лише своїм приятелям, і пробують задовільнити всі їх потреби. Немає багато таких, хто показав би такий Різдвяний дух, як це потрібно. Якщо Бог у Своїй ласці оживлює нас, тоді одною із речей, яку Він зробить, Він дасть більше цього Різдвяного духа в наше серце й життя. Якщо ми бажемо для себе духовного пробудження, тоді ми повинні почати розвивати в себе цей дух. „Бо ви знаєте благодать Господа нашого Ісуса Христа, Який бувши багатий, збіднів ради вас, щоб ви збагатилися Його убожеством” (2 Кор. 8:9). „Нехай у вас будуть ті самі думки, що й у Христі Ісусі” (Фил. 2:5). „Буду бігти шляхом Твоїх заповідей, бо пошириш Ти серце моє” (Пс. 119:32).

Василь Галич

„Ісус відповів: „Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не родиться з води й Духа, той не може увійти в Царство Боже.

Що вродилося з тіла — є тіло, що ж уродилося з Духа — є дух.

Не дивуйся тому, що сказав Я тобі: Вам необхідно родитись згори.

Дух дихає, де хоче, і його голос ти чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить, і куди він іде. Так буває і з кожним, хто від Духа народжений”.

— Івана 3:5-8

І. Гордіюк

ХРИСТОС — НАШЕ СОНЦЕ

Чим далше від сонця то холод сильніший,
Чим далше на північ — мороз дошкульніший,
І плач не допоможе — там сльози безсилі,
Де діють закони природи земнії.

Христос — наше Сонце і наша надія
Він душу освітить і серце зігріє,
Він сльози осушить, природу вгамує
І рани смертельні на серці злікує.

Як часто добра між братами немає,
Як часто духовне життя завмирає,
Як часто ми чуем: „Любов охолола,
Змінилась, ослабла, зробилася кволла”.

Ів краще минуле сягають думками
Коли пламеніли, горіли серцями,
І кажуть: „Де ділася наша та сила,
Що нас так єднала, що нас так ріднила.”

І проповідь стала неначе сильніша,
І нам співає тепер голосніше,
Й не ходимо пішки в далеку дорогу,
Літаємо, їздимо, славити Бога.

Ніхто нас негонить за віру, за слово,
І все в нас прекрасне і все в нас чудове.
То де ж та причина, хто холод навів?
І стільки незгоди між нами посіяв.

В природі існують закони Господні,
Які нам відомі з дитинства сьогодні:
Коли, підіймаючись вгору, зірвешся
То впавши на камінь — на смерть розіб'єшся.

Підеш в підземелля — там морок і холод,
В пустині заблудиш — зустрінеться голод,
А плавати не вмієш — у море не рвися,
Ідеш над проваллям — під ноги дивися.

В духовній природі подібні картини:
Знехтуєш закони — невдачу зустрінеш.
Так гордість загубить найкращого брата,
Як буде він з нею в житті спілкувати.

Хто гніватись любить не чинить той правди,
Бо ходить замкнутий, зневірений завжди
І слово солодке не скріплене ділом —
Це яблуко впавше на землю незріле.

Брати мої, сестри! Вертаюся знову:
Христос наше Сонце і наша обнова,
Зближаймось до Сонця на зустріч Христові
І будемо жити у дружбі й любові.

I. Тарасюк

НА ПОРОЗІ НОВОГО РОКУ

„Не залишу тебе й не покину!” — Нав. 1:5.

Старий Рік, мов той батько не рідний,
До Нового привів на поріг
І покинув, мов сиріт тих бідних,
Щоб шукали в незнане доріг.

Темна ж ніч землю мороком вкрила,
Лиш зірки миготять угорі.
Старий Рік розпростер свої крила
Й десь у темряві зник надворі...

Куди ж йти? Де шукати дороги?
Хто в невідоме знов поведе?
І молитва у серці до Бога:
Мене, Господи, Сам Ти веди.

Вже дванадцяту вибив годинник...
В нічній темряві голос бринить:
— Не залишу тебе й не покину!
Буду завжди з тобою ходить.

Хоч і тайна вкриває дорогу
І в незнане веде Новий Рік,
І згущаються хмари тривоги,
Я з тобою, як був і вторік.

Хоч неспокій у світі панує,
Я за руку тебе поведу,
І спокоем небес обдарую,
Проведу крізь страждання й біду.

Не лякайся! Я буду з тобою.
„На долонях тебе записав”,
Я купив тебе кров'ю святою,
Коли там на Голгофі вмирав.

Коли горе на серце наляже
Й згаснуть зорі вгорі провідні,
Хмари ж сонце у чорне зав'яжуть, —
Твоїм світлом Я буду в ті дні.

Коли друзі про тебе забудуть,
Не дізнаєш від них співчуття,
І болючі жалі сповнять груди,
І самотність обгорне життя, —

Твоїм Другом навіки Я буду,
Не покину в недолі тебе,
І ніколи в журбі не забуду,
Дух Мій завжди тебе поведе.

Коли голод в житті ти зустрінеш
І навідають злидні в журбі,
Пам'ятай, Я з тобою, не згинеш!
Хліб щоденний подам Я тобі.

У днях горя й великої втрати,
Коли серце твоє зашчипить,
Тобі буду Я Сам помагати,
Тягарі твої буду носити...

Пригадай, Я колись був з Мойсеєм,
І Навина привів в Ханаан.
На дорозі тяжкій, невеселій,
Тінню й світлом для них Я був Сам.

Не забув Я і Йова в недолі,
Йому всемеро втрату вернув:
І у хаті, в коморі й на полі
Добробут Я послав — не забудь.

Юнаків у вогні не оставив,
Через полум'я Я їх провів.
Даниїла між львами прославив,
І розвіяв безбожників гнів.

Я втер сльози вдові у Наїні,
Живим сина додому вернув.
Я Той Самий навіки! І нині
Я у горю тебе не забув.

Був з Іваном Я там на Патмосі,
Де за Слово Мое Він страждав,
І крізь злобу земного хаосу
Йому славу небес показав.

І з тобою щоденно Я буду,
Під час бурі тобі спокій дам
У стражданнях тебе не забуду,
Піду всюди з тобою Я Сам.

І на старість тебе не покину,
коли сила ослабне твоя,
Я до тебе в недолі прилину,
Бо незмінна є вірність Моя.

Коли смерть тобі в очі загляне
І покличе додому іти,
Й все дочасне на світі зів'яне,
Над могилою станеш вже ти.

І тоді Я тебе не покину,
Через смерті поріг проведу.
До Небесних Осель, в ту країну,
Де забудеш і сльози й біду...

Тож іди уперед і борися!
Візьми віру, надію й любов,
У дорозі ти злидням не гниєш,
Бож мету ти блаженну знайшов...

Новий Рік розстеливсь перед мною,
Я не знаю дороги й ще жде,
Але знаю, Господь є зо мною,
Він за руку мене поведе...

ЩОБ КОЖЕН МАВ ВІЧНЕ ЖИТТЯ

Д.Л. Муді

Випадок, який стався за часів громадянської війни.

Після боїв, що відбувалися біля містечка Мурфreesборо за часів громадянської війни, я служив у війську в санітарному відділі.

Протягом двох ночей я не мав відпочинку і почував себе переутомленим. На третю ніч я ліг відпочити. Біля півночі мене покликали відвідати пораненого жовніра, який знаходився у критичному стані.

Спочатку я пробував відказатися, але після нець сказав мені, якщо я буду чекати аж до ранку то може бути запізно. Я прибув на місце про яке мені було сказано і знайшов того, який бажав мене бачити.

Я ніколи не забуду вираз його обличчя, яке я бачив тієї ночі при темному світлі свічки.

Я запитався „Чим я можу послужити йому?“ А він мені відповів, що він хоче щоб я допоміг йому вмерти. Я йому сказав, що я заніс би його на моїх руках у Царство Боже якби я міг, але ж я не можу.

А потім я пробував проповідувати Євангелію. Він тільки хитав своєю головою та казав: „Він не може спасти мене. Я грішив усе моє життя“ — казав він.

Мені думка прийшла, що його рідні десь у північних стейтах Америки, вдома, можливо, моляться за нього. Я йому перечитав багато обітниць зо Святого Писання. Молився з умираючим але здавалося ніщо не помагало. Потім я сказав, що я хочу перечитати розмову, яку Христос мав однієї ночі, коли Він був на землі, з одним чоловіком, який хотів більше знати про своє духовне становище.

Я читав йому третю голову від Івана про те, як Никодим приходив до Христа. Коли я читав, він пильно на мене дивився, і здавалося що він пив кожну літеру. Коли я дочитався до слів, де говорить: „Як Мойсей підніс змія в пустині, так мусить піднесений бути Син Людський, щоб кожен, хто вірує в Нього, мав вічне життя“. Він зупинив мене та й спитався: „Чи це там є так написано?“ — „Так!“ — відповів я. „Добре, — сказав він, я ніколи не знав, що це є в Біблії.“

Підпершись своїми ліктями, на своєму ліжку, склавши міцно свої руки, він пильно слухав. Коли я скінчив читати, він голосно промовив: „Це добре. Чи не хотіли б ви ще раз прочитати?“

Поволі я повторював те місце третій раз. Коли я скінчив читати, я завважив, що його очі заплющуються і те, що його турбовало — зникло. На його обличчі можна було бачити спокійну усмішку. Він щось шептав. Я схилився над ним, щоб почути що

С. Тимців

РОЗВАЖАННЯ ПРО ДУМАННЯ ЛЮДИНИ

*„Пізнавай ти Його на всіх дорогах
своїх, і Він випростує твої стежки“
(Прп. 3:6).*

Один із багатьох Божих дарів даних людині, — це думання. Людина — єдина на світі думаюча істота. Жодне з Божих створінь не має цього дару думання. Інше створіння водиться інстинктом, а людина — думанням. Ось тут і є та велика різниця між людиною а твариною. Людина бо створена Богом на Його подобу і вона є вінком всього створіння на землі.

Думання людини — велика це річ! Про що тільки людина не передумає за весь день, тиждень, місяць, рік, — і за все своє життя. Скільки ж це було б вже написано грубих томів книг, коли б так все людське думання позаписувати. Коли хтось вже почав дещо писати під впливом думання, то і це є ще мов крапля в морі, порівнюючи це з кількістю людського думання.

Зовсім правильно пише ап. Іван про зроблені діла Ісусом Христом таке: „Багато є й іншого, що Ісус учинив. Але думаю, що коли б написати про все те зокрема про кожне, то й сам світ не вмістив би написаних книг!“ (Ів. 21:25). Тут є мова тільки про самі Ісусові діла, а що тоді говорити ще і про Ісусове думання. Те саме можемо сказати і про людське думання, що воно є багате і різноманітне.

Але думання є різні. Є думання корисні і некорисні. Думання людини впливає з різних причин. Наприклад, людина побачила щось цікавого — і вже її полонило у світ думання; людина почула щось сказане — і це також піддало людині думку розважати над почутим.

він каже, і я чув слабе шепотіння: „Як Мойсей підніс змія в пустині, так мусить піднесений бути Син Людський, щоб кожен, хто вірує в Нього мав вічне життя“.

Він відкрив свої очі і промовив: „Це вже досить, більше не читайте“.

На другий день раненько я знову пішов до його ліжка, але воно було порожнє. Супровідник, що там наглядав, розказав мені, що молодий жовнір помер спокійно. А також він мені розказав, що молодий жовнір після моїх відвідин лежав спокійно, повторюючи собі знову і знову ту славу новину: „Щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав вічне життя“.

Переклав Михайло Ріпич

Але є ще думання, котре впливає тільки від самої людини. І через думання людина живе своїм способом, живе у світі свого думання, незалежна від інших. Тому часом кажуть про людину, що вона одне думає, щось друге говорить, а ще щось трете робить. Це так кажуть про людину, неправдомовну. Правда, правдомовна людина найперш добре обдумує, що вона має говорити, щоб з її мови була користь для інших. І ще одна українська мудрість каже щирю правду, що: „Самотнім не є той, хто уміє думати”. Отже, як бачимо, що потрібно думати про щось добре, щоб з цього думання була найперше слава Господеві, а коли добру думку перетворити в добре діло, то і ближньому вийде на користь. Тільки з доброго думання людина отримує правдиве задоволення для своєї душі.

У мойому розважанні про думання людини я маю на меті порушити тільки те корисне думання, котре потрібне кожній людині, вченій і простій, молодій чи старій, чоловікові чи жінці. Перед нами в майбутнись простягнулась невідома нам стежка життя. А ми знаємо, що коли людина розпічне з чогось доброго, то і кінець буде завершенням доброго. Тож варто із самого ранку кожного дня скеровувати наші думки на добру дорогу, бо і сама думка у людини є свого роду тією дорогою через котру ми пізнаємо Бога.

Мудрий Соломон був багато дечого передумав в його житті, але на кінець знайшов одну із найкращих думок, — а це думка про Бога. Правда, сьогодні багатьох людей думання про Бога уважають зайвим. Тож і не дивно, і пожинають таку

порожнечу на світі...

На світі є дуже мало таких людей, котрі знають, що є **двояке** думання: духовне і тілесне, а після кожного думання — його наслідки. А які саме, то ось послухайте, що пише ап. Павло: „Бо ті, хто ходить за тілом, думають про тілесне, а хто за духом — про духовне. Бо думка тілесна — то смерть, а думка духовна — життя та мир, думка бо тілесна — ворожнеча на Бога, бо не кориться Законові Божому, та й не може” (Рим. 8:5-7).

Як бачимо, що людське думання, — це не є незначуща вигадка, бо за кожною думкою криються дуже важливі наслідки, що торкаються самої думаючої людини. Також через думання ми пізнаємо дві категорії людей.

Любий Читачу! Пізнай і ти своє думання і зрозумій, який буде кінець після твого думання. Вибери дорогу життя і почни вже від тепер думати правильно про Бога і про свого ближнього, а коли досі в тебе були криві дороги, то Бог може повести тебе в цьому світі простою дорогою до щастя і волі духа. Подумай, що Бог не зважаючи на твоє недобре думання про Нього, все ж таки Він думає про тебе добре. Щоб ти не згинув, то Він післав Свого Сина Ісуса Христа, щоб ти увірував у Нього і жив щасливо через усе своє життя.

Отже, сьогодні зміни на краще свою думку щодо ставлення до Бога й спасіння, а побачиш, що я маю рацію, коли пишу тих кілька слів про людське думання, а про твоє зокрема. Бажаю Тобі щасливого життя через Боже милосердя. Подумай і живи щасливо!

ДИВНІ ПОДІЇ ПЕРЕДБАЧУЮТЬСЯ НА 1982 РІК

Науковці та астрономи передбачують, що наша соняшна система перейде через одиниці в цьому випадку, поважній й застрашаючій події. Це їх передбачення відноситься до 1982-го року, і воно походить від наукового дослідження астрономів, і в ніякому випадку не є споріднене з астрологією чи ворожбитством.

І як ми обмірковуємо про 1982 рік, то це не є спроба, чи намагання установити дату для Другого Приходу Господа Ісуса Христа, бо час Його приходу нікому не є відомий. Наш Господь Ісус, коли був на цій землі, то Сам сказав в Єв. від Марка 13:32-33, „Про день же той, чи про годину, не знає ніхто: ні Анголи на небі, ні Син, — тільки Отець. Уважайте, чувайте й моліться: бо не знаєте ви, коли час той настане”. Той день і та година Христового другого приходу на землю, є великою тасмницею, і вона є відомою тільки для Бога. Наш Господь

може прийти, а може і не прийти в 1982 році.

Ця новинка є взята з вересневого числа „Ньюсвік” журналу, 1974 року, з наукового відділу. Це є висновок Джона Гіббінса, (науковця астронома), редактора журналу „Природа”, і Стефана Плагемана з НАСА Годдар Космічного Простору, в Мариленд. Ці поважні репутаційні астрономи, звертають увагу і вказують, що в другій половині 1982 року, займе місце небувала подія в історії людства на землі і одинока в нашій соняшній системі. В той час всі дев'ять планет-спутників, які подібно як і наша земля кружляють навколо сонця, що мають відстань: Меркурій 36 міль. миль від сонця. Венера 61 миль., Земля 93 миль., Марс 141 миль., Юпітер 483 миль., Сатурн 886 миль., Ураній 1,783 миль., Нептун 2,793 миль., і Плутоній 3,666 миль. від сонця. Ці дев'ять планет, в

1982 році, не тільки перейдуть на ту саму сторону сонця, але вони всі вирівняються в просту лінію. „Ньюсвік” говорить про цю ситуацію, як про „Об'явлення Передбачення”. В одній книжці, в якій ці астрономи були співавторами статті: „Дії і вплив Юпітера”, там вони виводять, що так як місяць впливає і діє на приливи і відливи моря силою його притягання, так і всі інші дев'ять планет, діють поміж собою силою притягання одна до другої, а особливо Юпітер, через його велитенський розмір. І це має сполучення з землетрусами, які часто відбуваються на нашій землі.

Що тоді станеться з нашою землею, коли ті всі планети вирівняються в просту лінію і напружать всю свою сполучену силу притягання на нашу землю?

Ці астрономи висловлюють свої думки в можливих вісьмох діях: 1) Можливе порушення магнетичної активності

на сонці, і викликання величезної продукції величезних вогневих ураганів на сонці; 2) Що іносфера землі може бути змінена; 3) Що радіо і телевізійні комунікації будуть зруйновані; 4) що тоді будуть відбуватись надприродні і незрозумілі блискавичні сяєва, сполучені і діючі від північного сяєва; 5) Тоді будуть змінені дороги вітрів; 6) Дощові опади і температура буде змінена; 7) Нахилення землі, і довжина дня може бути змінена; 8) Буде відбуватись багато землетрусів.

„Буде відбуватись багато землетрусів великих та малих... І один край, якого місце розположення знаходиться в великій небезпеці сьогодні і є під великою натугою великого і страшного для них землетрусу, є Каліфорнія”. Це є жакливе видіння передбачення астрономів, цитованого з журналу „Ньюскві”.

Чи ці всі речі і передбачення стануться? Час покаже для нас. Але ми маєм дуже певне Біблійне передбачення про такі і подібні події, що вони дійсно стануться. Відносно сонця, науковці тепер вірять, що в якомусь будучому часі на сонці можуть відбутись переміни, може прийти період піднесенного блиску і проясніння, і великої жари та спеки, а за ним прийде період охолодіння і при-темнення. І так, ми про те читаєм і в Об'явленні 16:9, „І спека велика палила людей...” А в пророка Йоїла 4:15 ми читаєм, „Сонце та місяць стемніють...” Напевно, що на сонці зайдуть великі зміни тими днями.

Слово Боже говорить нам і відносно місяця, в Ісаї 30:26, „...І світло місяця стане, немов світло сонця...” Йоїла 3:4, „Заміниться сонце на темряву, а місяць — на кров перед приходом Господнього дня...” Єв. від Матвія 24:29, „...і місяць не дасть свого світла...” Об'явлення 6:12, „...і весь місяць зробиться, як кров”. Об'явлення 8:12, „...і вдарено третину сонця, і третину місяця...” Жакливі речі формуються в нашій соняшній системі!

Але наше головне турбування повинно бути про цю землю де ми живем. І тут обоє наука і Біблія є в повній згоді. Жакливі події передбачуються в вітряних проходах. В Об'явленні 16:21 ми читаєм: „...і великий град, немов тягарці, падав з неба на людей...” (можливо він важитиме по 48 фунтів). Посуха є також наукою передбачена, через велику зміну погоди. Така зміна вітряних проходів принесла вже голод до Африки і других

країн світу. І в книзі Йоїла ми читаєм про такий час, що покорчилося зерно під своїми грудями, спорозніли комори, поруйновані клуні, бо висохло збіжжя. Як стогне товар, поголомшені череди, — бо нема їм паші. В Об'явленні 11:2-6, говориться про те, що три з половиною роки дощ буде спинений. Тоді візьметься велика посуха, і голод прийде на землю. І коли прийде така раптова зміна в погоді, то нема сумніву в тому що мільйони людей згинуть від голоду в слідуючих десятию роках. В Єв. від Матвія 24:7 ми читаєм, „...і голод та труси настануть місяцями...” Тимбільше, науковці вірять, що надходяча сила притягнення з других планет, може змінити кут нахилення нашої землі, і змінити довжину нашого дня. В пророка Ісаї 24:20 ми читаєм: „Захиталась земля, немов п'яний...” А до Євреїв 12:26, там так говорить Господь: „...Ще раз захитаю не тільки землею, але й небом”. І на кінець ми маєм питання перед собою про землетруси. З 1974 року в своєму звіті Світовий Алманах подає нам такі відомості: „Ми мали більше землетрусів в цьому столітті, як всі разом зареєстровані в історії людства. Наша земля вже хитається! В Об'явленні 16:18 ось що про те говориться: „...і сталось велике трясіння землі, що його не було, відколи людина живе на землі. Великий такий землетрус, який сильний!” І в Об'явленні 16:20, „І зник кожен острів, і не знайдено гір”. Жакливі всісвітний хаос!

Чи буде цей перехідний процес планет в 1982 році тим гачком, який торкне здійснення оцих Біблійних пророчеств? Воно може бути що так. Одинока певність на яку ми можемо покладатись сьогодні, це Свята Біблія, натхнене Богом Слово Боже, і всі її пророцтва будуть всі до одного літерально виконанні. Тільки тих надходячих подій вже починає падати, через нашу життєву дорогу, з великою для всіх людей пересторогою. І наука передбачує ті самі події. І це все разом означає, що прихід Нашого Господа Ісуса Христа дуже наблизився. І ще перед 1982 роком, наш світ може відчути гнів Божий, в надходячому часі великого горя.

Персональна пересторога і заклик звернення уваги, є напевно ясні для всіх нас, щоб кожний належно приготувався, до тих великих надходячих подій!

Коли ви ще є неспасені, то покайтесь в своїх гріхах перед Богом, і прийміть

в своє серце Ісуса Христа, як вашого особистого Спасителя тепер, в цей час. Він умер за всіх нас грішників, і Він прийде знов і візьме до Себе в Своє царство тих, які прийняли Його в свої серця тут на землі, перед тим як прийде Божий гнів на тих, які відкинули Його дар благодати, спасіння їх душ, яке Він ще дає для кожного грішника сьогодні.

Чи ви вже вповні довірились Йому? Чи ви вже прийняли Його в своє серце простою покірною дитячою вірою?

А ви, що прийняли Його, чи та праця, яку Він вам доручив виконується щиро вами? Чи з вірою ви щоденно чекаєте Його?

Нехай наша покірна молитва буде: Так, прийди Господи Ісусе!

МІСІЙНА ДРУКАРНЯ

Пожертви, що надійшли до друкарні за останні місяці 1981 р.

Л. Крестінська 15, Дж. Лисак 10, Зах. Конференція в Канаді 50, Г. Пінюта 55, с. П. Пархомчук 25, О. Корженовські 10, А. Романюк 25, Й. Островський 20, М. Пайне 5, А. Співак 14, К. Степанюк 20, В. Бердій 10, М. Дерібас 5 фунтів, І. Огородний 25, Л. Коровник 100, А. Колін 10, М. Ступницький 10, В. Гулайчук 15, Н. Колесов 10, І. Сімчук 20, Д. Колішко 30, Стела Стребчук 50, І. Зубик 5, П. Задко 5, К. Підгорецька 200, Л. Підгорецький 50, С. Перегінець 10, М. Ревко 25, П. Нес-теренко 50, В. Олійник 26, М. Кашуба 25, С. Йогаєвич 20, М. Костюк 15, Л. Слобжан 20, Н. Берестовський 20, П. Снозик 100, Укр. Церква в Перт — Австралія 253.76, П. Басик 10, Укр. Бапт. Церква в Кобург — Австралія 407.37, В. Галич 10, Е. Бозовлак 25, А. Шапочка 100.

Щира й сердечна всім подяка, а Господь нехай згадає Вашу жертву, коли Ви зустрінетесь і з Ним у вічності.

Друкарський Комітет

ПЕРШЕ ЧВЕРТЬ СТОРІЧЧЯ ПІД БОЖИМ ПРОВОДОМ

Короткий нарис існування Укр. Єв-Бапт. Об'єднання у Східній Канаді

(Продовження)

Як вже зазначено вище, що „період підготовки до організаційних зборів тривав майже два роки” поки приїхав брат Іл. Кубрин. До приїзду брата Іл. Кубрина до Торонта тут існувала вже група українських віруючих, котра мала свої так звані домашні зібрання у домі брата і сестри Осиповичів при вулиці Брансвик авеню ч. 490, але це не були ще зібрання офіційного характеру. Тому відчувалось велику потребу, щоб був і пастор Церкви і щоб офіційно відбулось відкриття Богослужень Української Євангельсько-Баптистської Церкви у Торонті.

У цій самій справі пише брат д-р М. Брич ось що: „З самого початку П. Осипович мріяв про українську євангельську церкву в Торонті, бо бачив на це велику потребу. Зокрема це далось відчувати на зібраннях у парку Слов'янської Церкви Євангельських Християн, де багатьох українців, які знали його з Німеччини, а тут були здивовані, що він приймає уділ на російських богослуженнях і не думає про те, щоб мати зібрання українські. Але брат П. Осипович про такі зібрання думав. До того його заохочували брати: Н. Лукіячук, П. Кіндрат, Л. Жабко-Потапович, С. Нищик та інші.

Незабаром Павло Осипович, хоч і з труднощами, набув великого дома, який став пристановищем багатьом новоприбулим та центром українських віруючих у Торонті. Тут 1949-го року жило 17 осіб віруючих, які в цьому домі часто проводили свої зібрання. Тут також 4 грудня 1949 року постала ініціативна група по створенні української євангельської церкви в Торонті. Тоді вибрано комітет, якого очолили — П. Осипович — голова, Ф. Луцик — заступник голови та С. Зубілевич — секретар. Тоді ж розпочато в домі Осиповичів співанки хору, якими проводив М. Ревко” („Християнський Вісник”, ч. 11-12 1975 року).

Цю групу наших братів та сестер час від часу відвідували такі пастори: Л. Жабко-Потапович, П. Кіндрат, Н. Лукіячук, В. Бура, С. Нищик та інші. „Вони разом молилися, читали Слово Боже й допомагали братам порадами в Христі Ісусі, вказуючи на потенціальну силу українців в Торонті й даючи їм практич-

ні вказівки з свого довгого служіння в Божому виноградникові. Крім цього пастори І. Поліщук, О. Гарбузюк і інші листовно закривали серця братів для проповіді Євангелії в Торонті” („Альманах”, стор. 21).

Дальше у цій же самій справі брат С. Нищик пише від себе таке: „Прийшлося також відвідати наші громади в Манітобі, Альберті та звершити кілька подорожів до Онтарію, особливо до Торонто в справі відкриття там української баптистських зібрань і остаточної організації нашої громади в тому великому місті, до якого прибуло також багато українців. Брат П. Осипович там мав вже свою хату на вулиці Брансвик ч. 490, і у нього жило кілька наших віруючих родин, а також до них ходили дружки й разом співали там духовних пісень, молилися, читали Слово Боже та раділися про відкриття своїх зібрань. Зібрання розпочато, постала громада і Господь благословив Його діло в Торонті” (С. Нищик „Шлях віри”, стор. 118).

Про вибір ініціативного проводу читаємо в „Альманасі” на сторінках 21-22 таке: „У неділю ввечері, 4-го грудня 1949 відбулося домашнє зібрання в кімнаті брата й сестри Зубілевичів (Брансвик авеню ч. 490). Були присутні такі особи: бр. С. Нищик, бр. Ф. Луцик, сес. З. Луцик, бр. П. Осипович, сес. М. Осипович, сес. Р. Осипович, сес. Т. Павліщук, бр. Є. Куценко, бр. М. Зубович, сес. С. Мельник, бр. С. Зубілевич і сес. Т. Зубілевич. Бр. Нищик розпочав зібрання молитвою. У своїй доповіді він підкреслив, що ми, українці, зобов'язані нести своїм землякам у Торонті вістку спасіння.

Після зібрання бр. Нищик питав окремо всіх присутніх, чи вони бажають мати українське зібрання. Кожен майже однаково відповів, що „як жити, так і треба мати українську церкву в Торонті”. Після цих заяв і обміну думок була вибрана ініціативна група, в склад якої ввійшли брати: Ф. Луцик, П. Осипович і С. Зубілевич. Їм було доручено робити все можливе, щоб якнайшвидше відкрити в Торонті українські Богослуження й зорганізувати українську церковну

громаду.

Як бачимо, тут були самі новоприбулі емігранти і це відбувалось у домі Осиповичів, отже треба уважати, що це нова праця наших братів та сестер українців баптистів.

Для підтвердження того, що так воно було, брат С. Нищик у листі до брата д-ра К. Костева написав ще у тій самій справі від себе таке: „Дім брата й сестри Осиповичів стався осередком, де діти Божі завжди читали Слово Боже, молилися, співали улюблені пісні, як, наприклад: „Не покину Я вас, не забуду”, раділися й робили пляни. Одна тільки була в них тема — українські зібрання, українська громада. В моїй присутності вони одногосно рішили робити все можливе, щоб якнайскоріше відкрити українське Богослуження й організувати громаду. Господь увінчав їхні початки, вислухав їхні молитви й благословив це діло віри. Українська Євангельсько-Баптистська Церква постала в Торонті й тепер є однією з кращих громад нашого братства на американському континенті. Вся ж слава належиться єдиному достойному Основоположникові й Будівничому Церкви, нашому Догорому Господеві Ісусові Христові” („Альманах”, сторінки 19-20).

Крім дому брата П. Осиповича, свої наради ініціативний комітет мав часто також і в інших братів у їх помешканнях, як наприклад у брата Ф. Луцика, але найбільше таки у домі брата Осиповича, — а співпраця між ними була зразковою.

(Далі буде)

С. Тимців

Ми дуже перепрошуємо наших передплатників і читачів журналу „Хр. Вісник”, що наш журнал запізнився. Редактор обіцяє в скорому часі це відставання поправити.

Адміністрація Популяр Прінтерс

НАША МІСІЙНА ПРАЦЯ З НАГОДИ „ДНЯ ПОДЯКИ”

Перша Українська Баттистська Церква в м. Міннеаполіс

Бажаю поділитись з читачами великим Божим благословінням, яке наша Церква пережила підчас „Дня Подяки”. Церковним Комітетом було вирішено святкувати „День Подяки” 5-го жовтня 1980-го року. На цю особливу врочистість на головного промовця Церква запросила, всім відомого, проповідника Василя Давидюка, пастора Української Батт. Церкви в м. Торонто. При цьому наш брат диригент Павло Малієвський також повідомив, що Євангельські Співаки, які відомі для нашого братства, під проводом бр. Поповича, мають прибути до нашого міста й нашої Церкви дня 1-го жовтня. Ця група співаків із своїми музичними інструментами та гучномовними апаратами служитимуть в нашій Церкві. Господь їх щедро обдарував талантом співу й музики, що підсилить місійну працю Церкви та буде дуже корисним для неї.

Призначеного дня, 3-го жовтня, давно очікувана група Євангельських Співаків, прибула й дала гарний духовно-натхненний концерт у першій частині богослуження, яким проводив пастор Церкви В. Ковалик. Він прочитав Слово Боже з Пс. 150... а пастор Михайло Пасічник звершив молитву. Після цього провід богослуження був переданий керівникові музикальної групи братові Поповичові. Від початку й майже до кінця продовжувався чудовий спів та гра духовно вокальних і музичних творів в мовах: українській, англійській та іспанській. Все це відбувалось врочисто в переповненій залі. Вкінці бр. Попович виголосив змістовну проповідь, з перекладом на англійську мову, а його дружина, сес. Попович закінчила богослуження молитвою.

3-го жовтня почалося богослуження о год. 7-ій вечорі. Пастор Церкви — В. Ковалик щиро привітав усіх присутніх і побажав їм Божого благословіння. Під його проводом проспівали пісню: „Ісусе, Ти знаєш: люблю я Тебе”, після якої він читає Слово Боже Ів. 2:16-17, а диякон Церкви бр. В. Поліщук в сердечній молитві просив Господнього благословіння та присутності Самого Ісуса Христа та Бога Отця через Духа Святого.

Провід богослуження було передано

братові Поповичові. Він привітав всіх присутніх і висловив подяку Церкві за сердечне й любовне прийняття. Як на минулім богослуженні, так і на цьому з гарним духовним співом під акомпанімент чудової музики виступали співаки і сес. Попович. Відчувалась Господня присутність й сила Святого Духа. Вкінці брат Попович розповів присутнім про їхнє служіння й благословенне пережиття в інших Громадах. На закінчення Він послужив Словом, яке було дуже корисне на духовне збудування, як виконавцям, так і слухачам. Вкінці пастор Церкви оголосив про порядок наступного богослуження і цей благословенний вечір закінчено молитвою.

Субота 4-го жовтня. Богослуження розпочав керівник молоді — Іван Алексюк, який привітав усіх присутніх й закликав всіх до участі загального співу та початкової молитви. Після цього сестра Люся Пасічник запропонувала пісню з співаника Відродження ч. 64, яку бадьоро співаємо під її змілим проводом. Проводячий цим богослуженням Читає Слово Боже Пс. 26... а потім закликав всіх до спільної молитви. Знову чудово співає хор молоді під керівництвом згаданої сестри. Після хору слідує служіння оркестри, яка чудово виконала три пісні для слави Божої. Оркестрою молоді, як і завжди, керує сестра Маруся Поліщук. Знов даровиті Євангельські Співаки-гості, виконали по мистецьки вісім пісень. Їхній спів та музика зробили на слухачів велике враження, бо на очах багатьох появились сльози, особливо пісня про журавлів, які осінню відлітають, — нагадує рідний край десь далеко і з ними хотілося б відлетіти й залишити непривітне середовище, яке нас, втікачів, не розуміло й нерозуміє.

Після такого чудового співу й музики, Пастор В. Ковалик оголосив про порядок богослуження наступного дня в неділю. Він висловив подяку всім співакам, оркестрі, а особливо подякував Євангельським Співакам за їх чудове служіння. Привітавши знов пастора В. Давидюка запросив його послужити Словом Божим. Проп. В. Давидюк подякував пасторові данної Церкви В. Коваликові та Церкві за запрошення і коротко

розповів присутнім про становище й працю віруючих в Рідному Краю — Україні, де він був уже декілька разів і служив Словом Божим. Їхньої широти й гостинності він ніколи не забуде. На закінчення він виголосив коротку але високо духовну проповідь базуючись на листах Ап. Павла до Фил. 1:21 і I Кор. 5:15. Цю проповідь перекладав на англійську мову бр. Ж. Давидюк і вона принесла благословіння всім приямним. Закінчено й це благословенне богослуження молитвою.

Неділя 5-го жовтня. Біля 10-тої год ранку, простора зала молитовного дому була заповнена майже вщерть. Всі присутні-брати й сестри по вірі, наші друзі, та ще багатенно людей доброї волі. Наш довголітний і шановний пастор В. Ковалик займає своє керівниче служіння за катедрою й вітає прибулих близьких й далеких гостей сказавши: „Почувайтесь, як у своїй родині, бо ми є сини й дочки Всевишнього Отця”. Диригент бр. Павло Малієвський запропонував цей місійний псалом: „Тут і там лани розкішні”... яку співаємо бадьоро. Перед молитвою заступник пастора бр. Павло Пасічник, прочитавши з Пс. 95:1 — тільки першого вірша і закликає пастора присутніх до спільної молитви, він помолвився по-українськи, а бр. Ж. Давидюк по-англійськи.

Церковний хор під проводом диригента Павла Малієвського проспівав три пісні при акомпаніменті на піано сес. Марусі Поліщук. Після загального церковного хору, співає жіночий хор також три пісні під керівництвом сестри М. Ковалик. Усі присутні насолоджувались чудовим і по-мистецьки виконаними піснями та їхньою лірикою. Брат Лисак гарно продеклямував відповідного вірша на сьогоднішнє свято — „День Жнив”.

Пастор П. Пасічник, який проводив програмою, знов для присутніх представив шановного гостя-пастора В. Давидюка, який своєчасно відкликнувся на наше запрошення і служить нам Словом Божим. Тому ми надзвичайно раді запросити проп. В. Давидюка до служіння Словом, який з надхненням промовляв на тему: „Кого Бог уведе в небо?”

Зі святого Письма він ствердив, що в небо ввійдуть ті, які повірили в Господа Ісуса Христа! Він закінчив це благовладне богослуження молитвою.

Після духовної поживи, вся Церква, а особливо сестри, — запросили всіх присутніх на багатий та смачний обід, старанно приготовлений сестрами.

Після задовільної для всіх поживи, о год. 2:30 розпочалося, власне кажучи, прощальне зібрання. Брат диригент П. Малієвський по мистецьки провів загальним співом всіма любимою пісню: „Всі до праці спішіть, Нас Господь кличе Сам...”, після якої наш частий, брат Адамчук, прочитав відповідне Слово Боже в англійській мові, а пастор М. Бездітко помолився в українській мові. Ще співаємо загальним співом чудову піс-

ню: „Хай не сумує той, хто славить Бога”, яка послужила для всіх нас духовне піднесення та підбадьорення. На цьому останньому богослуженні наш дорогий гість — пастор В. Давидюк знов покликаний до Слова. Він ще раз вітає всю Церкву, комітет і всіх присутніх і дякує за їхнє ласкаве запрошення для служіння в ці так важливі для Церкви дні, в які ми пережили рясні Божі благословіння.

Пастор В. Давидюк читає Слово Боже з Д.А. 27:28 і базуючись на цьому вірші, він виголосив глибоку проповідь, що Ісус Христос, дісно, є Дорога, Правда і Життя. Нехай нам усім Господь допоможе бути певними цього, Амін. Щирими й сердечними молитвами закінчили нашу святочну врочистість.

Михайло Пасічник

пережила велику зміну і то до кращого. Вона почувши благословенну євангельську проповідь про Спасителя Христа, увірувала й прийняла Його за свого особистого Спасителя, а наступного року 1934 прийняла святе по вірі хрещення. Ця блаженна подія принесла в їх родинне життя велику зміну, краще життя, яке зміцнило її віру й надію на Господа. І з того часу в тій вірі й спільності з Господом і народом Його вона прожила все своє життя аж до смерті. Вона щиро любила Господа, Його Народ-Церкву, любила брати участь в ділі Божому і підтримувала його, чим могла.

Своє канадійське життя брат і сестра Бернацькі розпочали на фермі в околиці Беніто, Манітоба. З причини слабого здоров'я брата Бернацького родина переселилась до м. Йоркстону, Саскачеван. Їхні діти вирости й пішли на своє самостійне життя. Бр. і сес. Бернацькі лишилися самі. 1967 року вони вирішили і виїхали до м. Келовни, Б.К., де кліматичні умовини більше сприятливі для старших людей. Тут в Келовні вони вчащали на Богослуження до Церкви Євангельських Християн, маючи тісне спілкування з ними, що сприяло до зміцнення їх духовного життя. Здавалось, що при кращих матеріяльних та кліматичних умовинах, в порівнянні до саскачеванських, можна було б ще довго жити. Однак Господеві було до вподоби перервати нитку життя і відкликати сестру до Себе в далеко кращі умовини, ніж на землі. Сестра Ніна Михайлівна прожила на цій землі 76 років, а в супружому житті із своїм мужем 55 років.

Похоронне Богослуження покійної сес. Бернацької відбулося дня 26-го листопада, а друге — 27-го. Богослуженням проводив і служив Словом проп. Ів. Гук із Торонта з участю місцевого проводячого бр. Г. Петельського і проп. Української Баптистської Церкви Іл. Тарасюка. Один із синів бр. Бернацького, який є пастором однієї американської Церкви звЗСА — сказав пам'ятне слово про свою матір, про її незабутню гарячу любов і турботу про своїх дітей. Шість внуків покійної сес. Бернацької заспівали дві пісні в пам'ять своєї бабуні. Проп. Ів. Гук також заспівав соло і виголосив кінцеву проповідь. Багато віруючих з різних Церков і знайомих з м. Келовни прибули з оркестрою і вшанували пам'ять покійної своєї присутністю. Похоронне приміщення було переповнене людьми.

Ті, що відійшли від нас

„Знаємо бо, коли земний мешкальний намет наш зруйнується, то маємо будівлю від Бога на небі, — дім нерукотворний та вічний” (2 Кор. 5:1).

В МИЛУ ПАМ'ЯТЬ

Сестри Ніни Михайлівни Бернацької

27-го листопада 1980 року, в міській лікарні в м. Келовні, Британська Колумбія, зо спокоєм відійшла до свого Господа сес. Ніна Бернацька. Два дні перед смертю, сес. Ніна переходила вулицю і стався нещасний випадок, авто сильно вдарило й смертельно поранило її. Вона була взята до лікарні, де лікарі старалися допомогти їй, але вона таки не прийшла до притомності й так відійшла у вічність.

Ніна Бернацька народилась 1904 року в містечку Локачі на Волині, в Україні. Вона там прожила свої дитячі та молодечі роки. В 1925 році вона вийшла заміж за Тимофія Олександровича Бернацького і вони разом жили в містечку Локачі аж до 1929 року. Матеріяльні умовини життя після війни були досить тяжкі, тому вони залишили рідний край і з двома маленькими дітьми, з Божою поміччю, приїхали до Канади 1929 року. В Канаді в початках життя були не легке,

Сестра Ніна Бернацька

сес. Ніна Бернацька, відірвана від рідних і знайомих та своєї країни, пережила смуток та горе в новій країні, майже в примітивних умовинах життя.

Незважаючи на дочасні земні труднощі, сес. Ніна Михайлівна 1933 року

БРОШУРИ І КНИЖКИ

Second class mail registration
№ 1434 paid by:
CHRISTIAN HERALD
787 Toronto Street
Winnipeg, Man.
Canada R3E 1Z7

Покійна сес. Ніна Михайлівна в смутку залишила свого мужа Тимофія Олександровича, троє замужніх дочок, шість одружених синів, 27 внуків і три правнуки. Після похорону родина покійної і сестри місцевої Церкви приготували обід в приміщенні церкви, під час якого співали гімни, були сказані свідоцтва в пам'ять покійної, а на збудовання й потіху родини. За прикладне життя покійної сестри висловили подяку Богові, а на майбутнє життя бр. Бернацького просили Господнього проводу, цим було закінчене це зібрання.

Мир тлінну твоєму, дорога Дружино! спи до славного воскресіння, коли Божа сурма засурмить і розбудить всіх померлих у Христі до нового й вічного життя (Об. 21:3-4).

Тимофій О. Бернацький

ПРОХАННЯ!

Уже надійшли до друкарні декілька чудових духовних книжок, які готові до друку, але на них немає ще спонсорів.

Хто зацікавлений допомогти фінансувати ці книжки, ми просимо зголоситись у цій справі до друкарні. Ми вишлемо Вам більше інформацій про ці книжки.

Ми вже повідомляли про те, що можна замовляти в друкарні нові брошури: Чотири Духовні Закони, Тілесне й Духовне Народження, Ціль Життя, Воскресення Мертвих, Окрема Євангелія від Івана. В останньому часі на друківана брошура — Чудесність Книги.

Ви, також можете виписати з друкарні книжку: **Спогади про піонерську духовну працю в Канаді**, а також книжку:

МУЧЕНИЙ ЗА ХРИСТА.

Ця книжка має 142 сторінки та оповідає про одного в'язня — християнина, що був ув'язнений за віру в Бога та перебував 14 років у в'язниці за Залізною Заслоною. Він розповідає в ній про жахливі переживання, які переніс сам, а також переносять багатьох інших християн за віру в Бога, будучи ув'язнені на багато років.

Ще, здається, ніколи ви не мали нагоди так докладно заглянути у ті табори в'язнів, у ті переживання і страждання, які переносять віруючі від атеїстичних володарів, двигаютть свого тяжкого хреста у світі, де панує сатана, який знає свої останні дні, а тому він і „ходить, ричучи, як лев, що шукає пожерти кого” (1 Пет. 5:8).

Ви в цій книжці знайдете оповідання про переслідування і переживання родин, що їх батьки ув'язнені, про сльози жінок, що лишились з малими дітьми на ласку небагатьох людей, які стараються їм допомогти наражаючи своє життя на небезпеку від влади. Ви знайдете в ній про переслідування молоді, яка прагне знати про Бога, про труднощі навернення безбожних людей до Бога, які є під владою атеїстичних вихованців, що повсякденно тлумачать в школах антирелігійні лекції.

Ця книжка коштує всього 4 доляри, а при замовленні більше як 10 книжок, велика знижка. Цю книжку можна виписати прямо з друкарні по адресі:

Popular Printers
787 Toronto St.
Winnipeg, Manitoba
CANADA R3E 1Z7

ПРЕДСТАВНИКИ “ХРИСТІЯНСЬКОГО ВІСНИКА”

Подаємо представників у різних країнах і просимо на них посилати передплату й пожертву на “Християнського Вісника”.

Австралія:

Mr. L. Semenetz,
117 Hughes Street,
Cabramatta, N.S.W. 2166,
Australia.

Англія:

Mr. P. Trylinskyj,
144 Hebble Lane,
Halifax, NX3 5J1,
England.

Аргентина:

Sr. Basilio Janczuk,
Etcheverry 3188,
1884 Berazategui, Pr. Bs. As.
Argentina.

Бразилія:

Snr. Petro Kowalsetskij,
Al. Sao Caetano 1040
Sao Caetano do Sul 09500,
Sao Paulo, Brasil.

Німеччина:

Wasył Parcej,
7542 Schömborg-Schwarzenberg,
Pforzheimer Strasse 15,
West-Germany.

Франція:

Mr. P. Basyk,
Rue Barrault 19,
75013 Paris,
France.

В Канаді й ЗСА:

Посилати на адресу Редакції:
“Christian Herald”
787 Toronto Street,
Winnipeg, Man., R3E 1Z7,
Canada.

**ЧИТАЙТЕ Й РОЗПОВСЮДЖУЙТЕ
„ХРИСТІЯНСЬКОГО ВІСНИКА!”**